

RĪGAS SV. JĒKABA KATEDRĀLES VĒSTNESĪTIS

Nr. 8 (380)
2021. gada
9. maijs

Andrejam Saharovam - 100

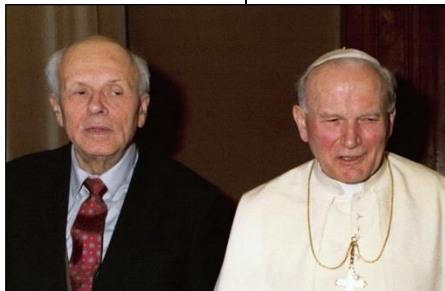
Dzimis 1921. gada 21. maijā Maskavā. Padomju fiziķis, disidents un cilvēktiesību aktīvis. 1975. gada Nobela miera prēmijas laureāts. Par publisko protestu pret PSRS iebrukumu Afganistānā 1980. - 1986. gadā atradās trimdā Gorkijā. Pateicoties Mihaila Gorbačova

pārkārtošanās politikai, atgriezās Maskavā un iesaistījās sabiedriskajā dzīvē.

1989. gada 6. februārī tikās ar sv. Jāni Pāvilu II, kas viņu rosinājis ņemt dalību aizsākto padomju reformu procesos. 1989. gada martā tika ievēlēts PSRS Tautas deputātu kongresā, kur bija viens no demokrātiskās opozīcijas līderiem. Pēkšņi miris 1989. gada 14. decembrī.

Saharovs piederēja pie ievērojamākajiem fizikas pārstāvjiem, tomēr viņš bija vairāk kā liels zinātnieks: viņš bija liels cilvēks. Viņš cīnījās par atbilstošu vērtību pašam cilvēkam, par morālo cieņu un brīvību, un par to maksāja ar ciešanām, vajāšanām, nepieciešamību

pārtraukt tālāka zinātniskā darba iespējas. Viņš saprata, ka zinātne var kalpot cilvēcei, bet tā arī var kļūt par ļaunuma līdzekli un līdz ar to pakļaut cilvēci pilna mēra šausmām. Tikai ar morālas atbildības pamatiem zinātne spēj īstenot savu patieso raksturu.

Nav galīgi skaidrs, kad un kādā veidā Saharovs sāka visā nopietnībā pievērsties zinātnes attiecībām ar morāli. 1955. gada novembrī notika nopietni termokodolieroču

eksperimenti, kuri izraisīja traģiskas sekas: jauna karavīra un divpadsmitgadīgas meitenes nāvi. Nelielajā pieņemšanā, kas pēc tam sekoja, Saharovs uzsauca tostu, kurā pauda cerību, lai krievu bruņojums nekad nesprāgtu pār pilsētām. Izmēģinājumu vadītājs, augsta ranga amatpersona, atbildot norādīja, ka zinātnieku uzdevums būtu attīstīt ieročus un tā nekādi nav viņu darīšana par to, kā tie tiek izmantoti; viņu spriedumi, viņaprāt, neattiecas uz šiem jautājumiem.

DIEVKALPOJUMI RĪGAS SV. JĒKABA KATEDRĀLĒ

Svētdiena, 9. maijs.

Lieldienu 6. svētdiena.

8.00 Sv. Mise un lūgšana „Svētais Dievs”
11.00 Galvenā Sv. Mise par veselību
klostermāsai Lidijai 85. gadu jubilejā
15.00 Sv. Mise (bērniem) par Šadursku un
Pipcānu dzimtām
18.00 Jaunavas Marijas litānija
18.30 Sv. Mise par draudzi

Pirmdiena, 10. maijs.

8.00 Sv. Mise par Lūcijas Multiņas
veselību; Jaunavas Marijas litānija

Otrdiena, 11. maijs.

8.00 Sv. Mise par +Miroslavu Stolbu
Jaunavas Marijas litānija

Trešdiena, 12. maijs.

8.00 Sv. Mise par +Broņislavu Mūrnieci
Jaunavas Marijas litānija
16.30 – 18.30 Grēksūdze

Ceturtdiena, 13. maijs. Kunga debeskāpšana. Obligātas svinības.

8.00 Sv. Mise
11.00 Procesija un Sv. Mise par draudzi
18.00 Jaunavas Marijas litānija
18.30 Sv. Mise pateicībā Dievam par
Martukānes Marijas ģimeni
*Šodien ziedojumi tiek vākti Jeruzālemes
svētvietu uzturēšanai*

Piektdiena, 14. maijs.

Sv. apustulis Matījs. Svētki

8.00 Sv. Mise par +Viju Bortniku
Uzsākas novenna Dieva Sv. Gara godam
Jaunavas Marijas litānija

Sestdiena, 15. maijs.

8.00 Sv. Mise par Bušmaņu un Puncuļu
veselību;
Novenna un Jaunavas Marijas litānija
11.00 Sv. Mise Aglonas Dievmātes godam
18.00 Sv. Mise – Dziedināšanas
dievkalpojums

Svētdiena, 16. maijs.

Lieldienu 7. svētdiena

8.00 Sv. Mise par Pāvilāni Broņislavu un
lūgšana „Svētais Dievs”
11.00 Galvenā Sv. Mise par draudzi
15.00 Sv. Mise (bērniem) par Anastasiju
Āboltiņu
18.00 Jaunavas Marijas litānija un
novenna
18.30 Sv. Mise par +Žani Jākobsonu

Pirmdiena, 17. maijs.

8.00 Sv. Mise par Dzintru Gludiņu
Novenna un Jaunavas Marijas litānija

Otrdiena, 18. maijs.

8.00 Sv. Mise par Džesiku Lūsi
Novenna un Jaunavas Marijas litānija

Trešdiena, 19. maijs.

8.00 Sv. Mise par +Moniku, +Antonu,
+Vitāliju, +Viktoriju, +Boļeslavu,
+Jāzepu, +Teklu Trubiņiem, +Viktoriju un
+Pēteri Lazdām un +Jumi Vilni
Novenna un Jaunavas Marijas litānija
16.30 – 18.30 Grēksūdze

Ceturtdiena, 20. maijs.

8.00 Sv. Mise Antonijas nodomā
Novenna un Jaunavas Marijas litānija

Rīgas Svētā Jēkaba katedrālespastorālās komandas kontaktinformācija

*Sv. Jēkaba katedrāle: tālr. 67326419
Diak. Gunārs Konstantinovs:
tālr. 67326419, mob. 29654800
jekaba.katedrale@tvnet.lv*

*Pastorālo vajadzību koordinatore –
Andžela mob. 2615406
Pr. Pauls Kļaviņš, administrators
harisime@inbox.lv; mob. 27001445*

Piektdiena, 21. maijs.

8.00 Sv. Mise par Intu

Novenna un Jaunavas Marijas litānija

Sestdiena, 22. maijs

8.00 Sv. Mise par Bicāna, Krāģu un Arkla dzimtām;

Novenna un Jaunavas Marijas litānija

12.00 Laulības

Svētdiena, 23. maijs. Svētā Gara nosūtīšana. Vasarsvētki. Lieli svētki

8.00 Sv. Mise par pr. Aivaru Līci

Jaunavas Marijas litānija

11.00 Himna "Nāc, Svētais Gars" un

Galvenā Sv. Mise par +Priekuli Zigmundu

*Par himnas publisku nodziedāšanu vai recitēšanu pilnas atlaidas***Sv. Misi svin un jaunā priestera svētību dod Grigorijus Ņikitins**

15.00 Sv. Mise (bērniem) par draudzi

17. 15 Slavēšana

18.00 Sv. Mise, kuras laikā tiks izdalīts

Iestiprināšanas Sakraments

*Sv. Jēkaba draudzes locekļi**iestiprināšanas zīmītes varēs saņemt**stundu pirms dievkalpojuma**katedrāles priekšnamā***Pirmdiena, 24. maijs.**

8.00 Sv. Mise par +Antonu, +Bronislavu

un +Valentīnu; Jaunavas Marijas litānija

Otrdiena, 25. maijs.

8.00 Sv. Mise par Vāpu dzimtu

Jaunavas Marijas litānija

Trešdiena, 26. maijs. Sv. Filips Neri.**Priesteris. Piemiņas diena.**

8.00 Sv. Mise par diakonu Gunāru

Jaunavas Marijas litānija

16.30 – 18.30 Grēksūdze

Ceturtdiena, 27. maijs.**Mūsu Kungs Jēzus Kristus – Augstais un Mūžīgais Priesteris. Svētki.**

8.00 Sv. Mise par Jāņa Ņukšas veselību

Jaunavas Marijas litānija

Piektdiena, 28. maijs.**Jēzus Sirds godināšana**

8.00 Sv. Mise par arhibīskapa Zbigneva

veselību; Jaunavas Marijas litānija

Sestdiena, 29. maijs. Sv. Pāvils VI – pāvests. Piemiņas diena

8.00 Sv. Mise pateicībā Dievam par

Antona Vizūļa 80 mūža gadiem

Jaunavas Marijas litānija

*Baznīcu nakts***Svētdiena, 30. maijs. Parastā liturģiskā laikposma 9. svētdiena.****Vissvētā Trīsvienība. Svinības.**

8.00 Sv. Mise par Velgu Vilcāni un

lūgšana „Svētais Dievs”

11.00 Galvenā Sv. Mise par Kancānu,

Bērziņu un Bušu dzimtām

15.00 Sv. Mise (bērniem) par dzīvajiem un mirušajiem Ineses nodomā

18.00 Jaunavas Marijas litānija

18.30 Sv. Mise par draudzi

Andrejam Saharovam - 100

(noslēgums no 1.lpp.)

Saharovs tomēr uzskatīja, ka ikvienam cilvēkam ir sava atbildība par to, no kā atkarīga cilvēces pastāvēšana. Nepastāv taču tāda kompetence, kas piešķirtu kādam tiesības nogalināt cilvēkus vai liktu tos nogalināt. Noliegtot vispārēju cilvēka spēju spriest par lietām, kas attiecas uz cilvēku kā cilvēku, tiek veidota jauna šķiru sistēma, šādi tiek mazvērtēta pasaule, jo vairs nepastāv cilvēks kā tāds. Noliegt morālu principu, noliegt pirms jebkādas specializācijas esošu zināšanu orgānu, kuru saucam par sirdsapziņu, nozīmē noliegt cilvēku. Vairākkārt ar aizvien lielāku uzsvāru Saharovs norādīja uz šo katra indivīda atbildību par šo veselumu: uztvere par šo atbildību ļāva viņam atklāt savu sūtību. (nobeigums sekos)

Intam Vilcānam - 50

21. maijā apaļu jubileju svin Ints, kas jau vairākus gadus uzticīgi pa svētdienām un svētku dienām veic ķestera pienākumus. Svētku ietvaros jubilārs dalās ar savu cilvēcīgo un kristīgo pieredzi.

Kādi bija ticības aizsākumi?

Ticība manā dzīvē ienāca pamazām, ar pieaugošu viņveidīgumu. Tagad, skatoties pagātnē un pārlūkojot savu līdz šim nodzīvoto laiku, var izvērtēt šo ceļu ar visaptverošu skatījumu un secināt, ka Dievs ir centies vairākkārt uzrunāt mani un daudzas reizes tas ir palicis bez atbildes.

Apmēram piecu gadu vecumā tiku nokristīts katoļu Baznīcā, taču šo bērības notikumu neatceros. Augām ar brāli ģimenē, kas bija saskanīga, neizjutām, ka kaut kā trūktu, tomēr netikām arī pārlieku lutināti un visu, ko vēlējos, nevarēju vecākiem izprasīt. Biju paklausīgs un respektēju vecākus. Mamma bija saņēmusi kristīgu audzināšanu, bet ikdienā mūsu ģimenē ticība netika praktizēta. Tā vairāk izpaudās kā bijāšana un respekts pret Dievu un Viņa kalpiem nevis ar patiesu Kunga pazīšanu. Mājās par to nerunājām un es netiku audzināts kristīgā garā. Tomēr no bērības atceros, ka arī man bija tā apziņa, ka nevar runāt jebko un slikti izteikties par Dievu vai Baznīcu. Man bija cieņa pret visu, kas ar to saistīts, lai arī neapzinājos, kas Viņš ir.

Skolā Dievs tika pieminēts tikai vienu reizi otrajā klasītē ar parasto

"pasaciņu" par Gagarina lidojumu kosmosā un sekojošo "pārliecinošo pierādījumu", ka viņš tur nekādu Dievu nav redzējis. Vēlākos gados, vidusskolas un studiju laikā, lai gan neko nezināju par dzīvi ar Dievu, tomēr vienmēr jutu, tiesa gan tikai nozīmīgos brīžos, vairāk gan neapzināti, ka man noteikti izdosies un ka esmu pasargāts, jo kaut kas Liels un Varens stāv pār mani. Taču ikdienā es uz šo Lielo spēku nemācēju paļauties un pat nenojautu, ka tas nav abstrakts spēks, bet Persona, un ka man varētu būt kāds personīgs kontakts ar Viņu.

Vēl viens laika posms, kad tuvojos

Dievam, bet atkal Viņu nerasniedzu, bija vidusskolas pēdējā gadā, neilgi pēc atgriešanās no skolēnu apmaiņas brauciena uz ASV, kad transportā satikos ar evaņģēlistu grupiņu no Kanādas. (Man mugurā bija jaka, kura bija "nosēta" ar nozīmītēm, kuras

mums tika visur dāvinātas ceļojuma laikā un uz vienas no tām bija rakstīts "Jesus loves me". To ieraugot, šie sludinātāji uzsāka ar mani sarunu.) Man gan tā vairāk interesēja kā iespēja atkal parunāt angļiski, jo vēl biju pārņemts ar šo ārzemju pieredzi, jo 1989. gadā tā bija vēl nedzirdēta izlaušanās brīvajā pasaulē. Ar šo evaņģēlistu grupu runājām par kristietību, cik nu es tajā laikā no tās sapratu, patiesībā gan viņi tie galvenie runātāji. Kopīgi braukājām apkārt ar filmu par Jēzus dzīvi un mans uzdevums bija pēc filmas palīdzēt ar tulkošanu, kad šie cilvēki gāja zālē un runājās ar skatītājiem. Filma arī mani uzrunāja, tomēr tikai kā skaists stāsts. Un tā es atkal šo kārtējo vilni palaidu garām, tomēr, no šodienas

raugoties, katrs no šiem pieskārieniem mani tuvināja Kungam. Iepazinos ar dažām lūgšanām, iemācījos Tēvreizi. Lai gan neko dziļāk nemeklēju, tomēr vēlāk es šo iemācīto Tēvreizi vienmēr pirms gulētiešanas “noskaitīju”, jo jutu tādu nepieciešamību. Bet tā drīzāk bija formāla, vairāk tāpēc, lai būtu izpildīts tāds kā pienākums, ko esmu uzņēmis, un lai lūgtu svētību un izdošanos un lai neaizkaitinātu šo Lielo spēku, nevis kā saruna ar Kādu. Dažreiz, bez Tēvreizes, atļāvos pat pieminēt kādas savas tā brīža vajadzības, taču, ja nākamajās dienās nenotika pēc mana prāta, es šos lūgumus atmetu kā veltīgus.

Kā veidojās attiecības ar Romas katolisko Baznīcu?

Turpmākajos gados dažreiz iegriezios dažādos Dievamos vienkārši pasēdēt mierā. Tajā laikā domāju, ka visam jānotiek viegli, bez jebkādas piepūles no manas puses un, ja tā nenotika, tad dusmojos un novērsos. Ar laiku šī vilšanās piemirsās un šī nepieciešamība pēc kaut kā īsta un paliekoša atkal lika lūkoties Baznīcas virzienā. Tikai šoreiz – katoļu Baznīcas. Dažkārt "ieklīdu" katoļu Dievamos. Sajutu, ka Jēkaba katedrāle ir tā īstā vieta, kur jūtos vislabāk. Beidzot mans Dievams bija atrasts, vēl atlika tikai tāds “sīkums” kā piepildīt to ar saturu.

Tad nāca 2007. gada pavasaris. Pēkšņi nomira tēvs, viss, kas likās tik stabils, piepeši izgaisa. Pēc sarunas ar priesteri, kas izvadīja tēvu, jutu, ka vienīgi Dievs var dot atbildes uz visiem būtiskajiem jautājumiem. Sāku regulāri apmeklēt sv. Misi. Atteicos no strādāšanas svētdienās. Apmeklēju diakona Gunāra svētdienas skolu, pasvētījām māju, arī

mani tuvinieki sāka svētdienās piedalīties sv. Misē Siguldas draudzē. Pamazām sāku pamanīt Dieva darbus pat ikdienas lietās, sajūst Viņa tuvumu, uzticēt savu dzīvi.

Kā veidojušās attiecības ar dzīvo un personīgo Dievu?

Esmu pieredzējis daudz brīžu, kad Dievs mani uzrunā gan caur cilvēku teikto, gan notikumiem, jānācās tikai to sajūst, sadzirdēt, jo Viņš katram atrod savu, vissaprotamāko uzrunas veidu. Pēc tādiem brīžiem vairs nav nepieciešamības pēc Dieva esības pierādījumiem, viss kļūst skaidrāks, un atliek tikai ticēt un paļauties. Katra Dieva atbilde tikai stiprina ticību un mudina aizvien vairāk uzticēties. Dažkārt arī klusēšana ir jāpieņem kā atbilde.

Kāda bijusi darba pieredze pasaulē?

Pēc studijām Mākslas Akadēmijā darbojos grafikas jomā, kādu laiku strādāju MA grafikas katedrā un vairāk kā 20 gadus dažādās izdevniecībās, veidojot grāmatu dizainu, ilustrācijas utt. Pirms dažiem gadiem sāku darboties pilnīgi citā jomā, – rūpniecisko iekārtu pārstāvniecībā. Atgriežoties pie Dieva, liels prieks bija sastapt bijušos studiju biedrus aktīvi darbojāmieš Baznīcas kalpojumā. Var minēt tikai dažus no daudziem, kurus noteikti pazīstam – cietumu kapelānu Mārtiņu Krūkli, māksliniekus Dinu Ābeli, Normundu Puci. Katram ir bijis savs ceļš pie Dieva, bet kopīgs ir tas, ka arī studējot mākslu, iepazīstam patieso visa skaistā Avotu un Radītāju, kas mūs pa dažādiem ceļiem ved pie Sevis.

(nobeigums sekos)

Eiropa un vīruss

(Eiropas dienai – 9. maijā)

Mūsu reliģiskā prakse ne reti līdzinās sabiedrības tēlam: reliģijas „patērēšana” neveicina patiesas attiecības ar Dievu. Ieklausīšanās Vārdā, pārdomas par to rosina pievērsties Dievam. Laimes sajūtu dod nevis kāda reliģiska produkta patērēšana, bet gan Tēvs, kas mīl pat pēc šīs dzīves, pēc nāves.

Īsta mainīšanās vienmēr tuvina cilvēkiem, kurus Dievs radījis un mīl. Īsta atgriešanās pie Dieva pārveido ne tikai sirdi, bet arī dzīves veidu un darbību.

Pašreizējā krīze parāda, ka vajadzīgas cilvēku attiecības un solidaritāte, taču Eiropas Savienības līmenī notiek spēcīgs pavērsiens nacionālo interešu labā, kad trūkst kopīga skatījuma Eiropā. Bez ekonomiskas un finansiālas palīdzības trūcīgās valstis kļūs vēl trūcīgākas. Būtu jāizvērs Eiropas solidaritāte, kuru motivētu nevis bailes, bet dāsnums, dialogs un sadarbība. Atšķirībā no tirgus uzspiestas globalizācijas, kristiešiem jāpiedāvā vispārējs skatījums, centrā liekot konkrētu cilvēku tā savdabībā un vajadzībās.

Kristieši ņem vērā cilvēku ilgas, izmaiņas un problēmas individuālā un sociālā līmenī. Taču kādā veidā vērsties pret bailēm, satraukumu un naida izpausmēm sociālā un politiskā dzīvē?

Veicinot satikšanās kultūru, iedzīvinot vietējās kopienas, mācoties savstarpējo saskarsmi un komunikāciju, integrējot emocijas un politisko prātīgumu.

Šajā ziņā svarīga ir laju apustulāta loma. Apustulāts prasa zināmu psiholoģiju, kompetentu sagatavošanos. Tā nav vienkārši ārēja attieksme, nedz konformisms, nedz sociāla modes lieta. Apustulāts ir grūts, iekšēji vēl vairāk kā ārēji; tā pirmās un nopietnās grūtības pastāv: pieredzes trūkumā, atturībā pārliecinoši runāt par Eiropas un kristietības radošajām sociāli kulturālām vērtībām, par maz zināmām vai citiem labāk it kā saprotamām lietām; kautrībā uzrunāt citus, kuri varētu izsmiet nemākulīgo vai laikam neatbalstošo dedzību, nemaz negūstot pacilātību, pārliecību un aizrautību.

Jāapzinās, ka globālie kopējie labumi ir veselība, apkārtējā vide, izglītība, kultūra un biodažādība. Novēršoties no patēriņa narcisisma, saskaņā ar kuru cilvēks grib visu uzreiz, būtu jāatgriežas pie cilvēcisko attiecību kvalitātes un solidaritātes, pie dabas nozīmes cilvēka garīgai un fiziskai veselībai. Jārisina arī ekonomiskās grūtības, proti, bezdarba un uzņēmumu bankrota pārvarēšana ar valsts aktīvu iesaistīšanos jaunu darba vietu veidošanā.

Jāiestājas arī par patiesu demokrātiju laikā, kad valstis var kļūt par sevis pašu pārspīlētām versijām: autokrātiskās vēl autoritārākas, populistiski līderi vēl populistiskāki, savukārt indivīda brīvību un vienlīdzību respektējošās valstīs – vēl egalitārākas un iecietīgākas („Rīgas laiks”, 2020. gada maijs, 6. lpp., atsaucoties uz Dani Rodrik rakstu „Will Covid – 19 Remake the World?” Project Syndicate, 2020. gada 6. aprīlī).

No māsas Lienītes arhīva:

Mātes dienai – 9. maijā no svinībām katedrālē 1990.g. (13.maijā).

Māsas Lienītes uzruna:

Šodien mēs atzīmējam Mātes dienu, un lūk, mūsu bērni un mātes, un vecmāmiņas daudz, daudz ir saradušies mūsu baznīcā. Mēs, būdami ticīgi cilvēki, uzaicinām lūgties Dieva svētību gan mātēm, gan viņu bērniem.

Kārtība būs sekojoša: Vispirms bērni lūgsies par savām mātēm, arī nodziedās kādu dziesmiņu, ko viņi ir mācījušies. Pēc tam mātes lūgsies par saviem bērniem. Bērni un mātes atkārtos tos teikumus, ko es teikšu priekšā. Pēc tam dosimies pie Dievmātes altāra, un tur palūgsim arī Dievmāti.

[dzied:] Dari mani, mīļais Jēzu
Tā kā saules stariņu

Lai es apkārtņē un mājā
Gaiši, gaiši mirdzētu.

[Bērni atkārtos:] Mīļo Dieviņ, svētī manu
māmiņu un vecmāmiņu!

Dod viņām labu veselību un ilgu
mūžu. Un Dieva svētību visu mūžu
dzīvojot

Tagad noskaitīsim vienu pātaru...

Paldies Tev, māmiņ, par negulētām
naktīm,

Par katru solīti, ko Tu mani vadīji dzīvē,

Par visām Tavām rūpēm,

Par negulētām naktīm,

Par visu labo un gaišo, ko Tu man dod(i)
dzīvē.

Kungs, svētī mūsu māmiņas un
vecmāmiņas.

Tagad lūgsies mātes un vecmāmiņas
Dievu par saviem bērniem. Būtu ļoti
vēlams, ka jūs uzliktu, pienākot klāt, uz

pleca savam mazajam roku. Veltīsim
mūsu bērnus Dievam.

Svētais Dievs, svētais varenais Dievs,
svētais mūžīgais Dievs,

Šodien – Mātes dienā – mēs novēlam
savus bērnus Tavā gādībā.

Vadi viņus pa saviem dzīves ceļiem,

Stāvi viņiem klāt bēdās un priekos.

Dod, lai viņi dzīvotu kristīgās morāles
gaismā,

Lai viņi izaugtu par labiem un godīgiem
cilvēkiem!

Svētī viņus, ak, Kungs, un
paņem viņus,

Lai viņi, ejot dzīves takas,
nonāktu mūžīgā laimē

Debesīs!

[Bērni pāriet pie
Dievmātes altāra.

Māsa Lienīte saka:]

Vārds „māte” ir svēts vārds.

Kāpēc? Tāpēc, ka nav pasaulē skaistāku
vārdu kā „māte”. Nav skaistāku
dziesmu, kas veltītas tieši mātei. Nav
skaistāku un stiprāku lūgšanu kā mātes
lūgšanas par saviem bērniem. Nav
dziļāku nopūtu tad, kad māte uztraucas,
domā, par saviem bērniem. Visi viņas
solī, viņas gaitas, viņas lūgšanas, viņas
cerības, prieks, izmisums – tas viss ir ļoti
dziļš, jo neviens tik ļoti neizjūt, kā to
izjūt māte. Mūsu Eminence Kardināls
[Julijans Vaivods] teica skaistus vārdus.
Kad viņš, pa logu skatoties, redz māti
ejam ar bērnu, tad viņam gribas viņu
svētīt un viņam liekas, ka tā ir cēlāka
sieviete, kas ved pie rokas savu bērnu.
Un, lūk, padomāsim par šo vārdu
nopietnību. Cik skaisti vārdi! Šodien,
kad daudzas mātes, kaut gan negribas
par šo jautājumu runāt, atsakās audzināt
bērnus un nonāvē viņus jau nedzimušus,
mēs sakām: „Paldies” tām mātēm, kas

uzdrošinās audzināt, rūpēties un izvadīt dzīvē bērnu.” Kādreiz viena māte teica man tādus vārdus: „Man ir trīs bērni, bet par mani smejas citi, ka man tik daudz bērnu, bet, kad viņi ir pasaulē, neviena no viņiem nav lieks. Un es esmu priecīga, ka man viņu ir trīs, ne viens un ne divi.” Un vēl vairāk šodien gribas pateikties tām mātēm, kuras iedrošinās audzināt vairāk kā trīs, četrus un piecus, vai cik Dievs devis. Lai Dievs palīdz un svētī tās daudz bērnu mātes, kuras uzņemušās lielas rūpes par saviem bērniem, kuras nebaidās grūtību, bet domā, ka divi bērni ir mūsu tautas nākotne. Un tāpēc visdziļākās, skaistākās lūgšanas gribas vēltīt Dievam par tām mātēm – varonēm, kuras droši, ar lielu pacietību un mīlestību, neskatoties uz smagām rūpēm, tomēr uzdrošinās audzināt bērnus. Paldies viņām, paldies visām tām vecmāmiņām, kuras tāpat kā mātes izvadījušas ceļā ne vienu, bet divas paaudzes. Viņas tāpat kā mātes dzīvo līdz, kaut gan viena otra jau pieāķēta pie slimības gultas, bet viņa vienmēr domā, ko dara mana meita, ko dara mans dēls, ko dara mans mazbērns, un vienmēr viņai ir rūpes par to, kas viņš būs, kāds viņš izaugs, un, lūk, šodien man gribas jums visiem pateikt, ka mums ir ļoti skaists, drošs palīgs un droša ceļvede – tā ir Debesu Māte. Ir tāda lūgšana, kurā ir teikts, ka nav tāda gadījuma, ka kāds būtu vērsies pie Dievmātes un viņa būtu noraidījusi un nebūtu uzklusīta. Tāpēc mēs šodien, atnākot no galvenā altāra, kur mēs pielūdzām Pestītāju zem maizes zīmēm,

atnācām arī pie Mātes altāra, pie tās Mātes, kura bija svētības pilna, kura audzināja mums pasaules Pestītāju, kura vadīja viņu dzīvē, gādāja, rūpējās, palikdama pati ļoti pazemīga un, liekas, ļoti nievērojama, bet taisni tāpēc Dievs viņu ir atalgojis par lielo pazemību. Un šodien pasaules tautas godina, pielūdz Dievmāti, un lūdz viņu palīgā. Un mēs arī lūgsim Debesu Māti un novēlēsim viņai savus bērnus, lai Dieva Māte viņus paņem savā gādībā, tad mēs varam būt droši, ka mums izaugs labi bērni, laba nākamā maiņa.

Lūdzam atbalstīt katedrāli ar ziedojumu

pie dievnama apmeklēšanas vai
ar bankas pārskaitījumu

Rīgas Svētā Jēkaba
Romās katoļu draudze
Reģ Nr. 90000106696

UNLALV2X

SEB bankas kontā nr.
LV84UNLA0002000701505

* * *

**Lielākā dāvana
dzīvajiem un mirušajiem**
Jēzus Kristus Upuris –
sv. Mise par dzīvajiem un
mirušajiem – konkrētos nodomos
ir lielākā dāvana, aizlūgums un
atbalsts cilvēku vajadzībās.
Pieteikt šos nodomus var
sakristejā vai pie dežurantes.

Redakcijas adrese:

M. Pils 2, Rīga, LV-1050

Tālr.: 67326419

E-pasts: vestnesitis@gmail.com

Vēstnesīša numuri pieejami:

Redkolēģija:

Atbildīgais: pr. Pauls

Datorsalikums: pr. Pauls

Metiens: 450 eks.

Vestnesitis.wordpress.com